

Vzhůru do skal!

Pískovcová sezóna začíná

PRAVIDLA

Lezení na pískovci

ANO Stoupat vzhůru jen po skále, lano se používá pouze k zabezpečení proti pádu

ANO Zajišťovat se proti pádu erárními kruhy nebo vlastní popruhy a smyčkami

ANO Sestupovat na zem z vrcholu pomocí lana od slaňovacích kruhů

NE Lézt na mokré nebo vlhké skále

NE Stoupat na podzim a v zimě

NE Dřít skálu lanem

NE Vysekávat nebo vyškrabávat do skály chytý

NE Přidávat do staré cesty nové kruhy k jištění

NE Používat magnézium na vysoušení prstů

NE Zajišťovat bezpečnost kovovými pomůckami

NE Obouvat si pohorky nebo boty s tvrdou podrážkou

NE Na pískovcích nemožnou lézt neorganizovaní horolezci ani výpravy komerčních agentur

SLOVNÍČEK

Abychom se domluvili (*pískarská hantýrka*)

Adr – Adršpašské skalní město

Drábky – Skály na Mužském (Drábské světničky a okolí)

Hrubice, Skalák – Hruboskalsko

Křížák – Křížový vrch u Adršpachu

Labák – údolí Labe mezi Děčínem a Hřenskem

Prachůvek – Prachovské skály

Sasko, Saxónie – Saské Švýcarsko

Sušky – Suché skály

FOTO: JAKUB TUREK

V dubnu začíná pískovcová horolezecká sezóna. Osiřelá skalní města se po zimě zase zaplňují postavickami stoupajícími kolmými stěnami jako mouchy na vrcholy impozantních věží. Pískovec je velmi porézní a měkká hornina. Stačí krátká dešťová přeháňka a z pevné skály se stane hmota křehká jako dort. I na jaře a v létě se proto po pískovcových skálách nesmí lézt nejméně osmačtyřicet hodin po dešti, na podzim a v zimě vůbec. Voda se totiž rychleji nestačí z horniny vypařit.

Kam zajet a co vylézt

Oblastí, kde se zrodilo pískovcové lezení, je Saské Švýcarsko v Německu podél Labe u hranic s Českem. Tady se najdou nejtěžší výstupy, nejpevnější skála, vysoké věže a zároveň tisíce cest vhodných pro rekreační horolezce. Nejnovější průvodce uvádí, že zde vede celkem sedmáct tisíc směrů.

Srovnatelně legendární jako Sasko pro Němce je pro Čechy Hruboskalsko u Turnova. Pískovec je tu sice měkký, zato se leze na mohutné osamělé věže.

Nejvyšší Kapelník je pojmem nejen mezi lezci, ale chodí ho obdivovat i turisté z okolních vyhlídek. Přírodní krásy doplňují hrad Valdštejn, zámek Hrubá Skála, lázně Sedmihorky a kouzelné výhledy na Český ráj. Stranou největšího ruchu je umístěn symbolický hřbitov horolezců, kteří na Hruboskalsku lezli, ale buď se tady zabili, nebo se sem nevrátili z hor celého světa. Čestné místo tu má expedice, jejíž všichni členové zahynuli pod peruánským Huascaránem.

Fantazii se meze nekladou

O fantazii místních horolezců vypovídají názvy významných skal jako Čertova ruka,

Maják, Durango, Anebo, Kruřas či Lebka. Obyčejný původ názvu lze vystopovat třeba u Větrníku (podle průvanu v jeho soutěsce), Břízky (stromek na vrcholu), Orloje (množství skalních hodin), Harryho věžičky (průkopník zdejšího lezení) či Sfingy (tvar odpovídá egyptské předloze). Nechybí jako v téměř každé skalní oblasti Opozdilce, Strážce, Mnich a Palice.

Podobné, ale ne tak impozantní lezení jako v okolí Hrubé Skály si lezci mohou užít i v nedalekých Příhrazech a Drábských světničkách.

Výborné pověsti mezi horolezci a dlouhé historii se těší kromě Hruboskalska i Prachovské skály u Jičína. Co tamním věžím chybí do mohutnosti a rozlehlosti, to dohánějí štíhlými tvary a nakupením téměř na jednom místě. Před třiceti lety byli prachovští lezci na špičce obtížnosti, ale